

340

Zbliżmy się do Chrystusa stołu

1. Zbliżmy się do Chrystu - sa sto - łu, do Pa-na wznosząc my - śli swe.

Wia - rą się łą - czmy z Nim po-spo - łu, On du-szę na - szą kar - mić chce.

1. Zbliżmy się do Chrystusa stołu,
do Pana wznosząc myśli swe.
Wiarą się łączmy z Nim pospołu,
On duszę naszą karmić chce.

4. Jakże ciernista była droga,
po której szedł Zbawiciel sam,
by doprowadzić nas do Boga
i zjednać łaskę Ojca nam.

2. On jest ten wieczny chleb żywota,
co z nieba do nas zstąpił był.
Z Niego pochodzi mądrość, cnota.
Kto zeń pożywa, będzie żył.

5. Większej nie doznał świat miłości,
jak w Panu, który życie dał,
by go oczyścić z nieprawości,
by człowiek wieczne szczęście miał.

3. Chrystus dla grzesznych odkupienia
poniósł na krzyżu ciężki skon.
Sam wszystkich wiedzie do zbawienia.
Z Ojcem i mnie pojednał On.

6. O, Panie, w Tobie my szukamy
pomocy dla znękanych dusz,
bo w Twojej ofierze posiadamy
w tym życiu źródło pociechy już.

7. Przy świętej wzmocnij nas wieczerzy
w cnotie, w mądrości, Panie nasz!
Duch nasz niech Twojej łasce wierzy,
że nam szczęśliwość wieczną dasz.

341

Noc jest, w Ogrójcu

64, 104, 450

1. Noc jest. W O - grój - cu Je - zus twój smę - tny krzyk